

عنوان مقاله:

بررسی رابطه اهمال کاری تحصیلی و راهبردهای خودتنظیمی در دانش آموزان تیزهوش شهر بوشهر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

یوسف دهقانی - استادیار، دکتری روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه اهمال کاری تحصیلی و راهبردهای خودتنظیمی در یادگیری انجام شد. نمونه ای مشتمل بر 400 دانش آموز تیزهوش (200 دختر و 200 پسر) شهر بوشهر که به شیوه نمونه گیری خوشه گیری چند مرحله ای با واحد نمونه ای کلاس انتخاب شده بودند، دو پرسشنامه راهبردهای انگیزشی برای یادگیری (پینتریچ و دیگروت، 1990) و مقیاس اهمال کاری تحصیلی (سولومون و راث بلوم، 1984) را تکمیل کردند. برای تحلیل اطلاعات از روش آماری رگرسیون استفاده شد. به طور کلی نتایج حاکی از آن بود که راهبردهای خودتنظیمی به طور منفی و معنی دار اهمال کاری تحصیلی را پیش بینی می کنند. در مورد مؤلفه های راهبردهای انگیزشی نیز نتایج بیانگر آن بود که خودکارآمدی، ارزش درونی، اضطراب امتحان، و راهبردهای شناختی پیش بینی کننده منفی اهمال کاری تحصیلی می باشند. همچنین، مشخص گردید که بین میانگین های راهبردهای خودتنظیمی برای یادگیری، راهبردهای شناختی، و اهمال کاری تحصیلی در دو جنس دختر و پسر تفاوت معنی دار وجود دارد. بدین صورت که دختران نسبت به پسران از راهبردهای خود تنظیمی و راهبردهای شناختی بیشتر و اهمال کاری تحصیلی کمتری برخوردار می باشند. یافته ها با توجه به تحقیقات پیشین به بحث گذاشته و پیشنهاداتی برای انجام پژوهش های بیشتر در این زمینه مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

اهمال کاری تحصیلی، راهبردهای خودتنظیمی در یادگیری، و خودتنظیمی، دانش آموزان تیزهوش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/421192>

